

SVENSKA DAGBLADET

Debatt

"Signalkräftan är en framgångssaga"

Lennart Edsman riktar en oförsämld anklagelse mot de vattenägare runt om i vårt land som värnar och förvaltar sina kräftbestånd. Han borde i stället använda sina resurser till att forska om hur vi tar tillvara på den enorma resurs som våra insjöar innebär. Det skriver förre riksdagsledamoten Carl G Nilsson, tillika hedersordförande i Sveriges-Fiskevattenägareförbund, i en replik.

Kokta signalkräftor. Foto: Erik Mårtensson/TT

REPLIK | KRÄFTFISKET

"Det pågår en meningslös, systematisk utrotning av flodkräftor i Sverige" skriver Lennart Edsman, kräftforskare vid SLU ([SvD Debatt 20/8](#)). Detta är ett falskt och okunnigt påstående. Det är dessutom en oförsämld anklagelse mot de vattenägare runt om i vårt land som värnar och förvaltar sina kräftbestånd såväl av flodkräftor som signaldito. Det får i sammanhanget inte råda något missförstånd om att de fragment av flodkräftor som vi fortfarande har i vårt land ska vi tacksamt och ömsint vårda.

Men vad Edsman glömmer eller undanhåller för läsarna är att berätta att av vårt ursprungliga flodkräftbestånd så var 95 procent av fångsterna på dessa kräftor raserade på grund av kräftpest redan innan någon ens hade hört talas om begreppet signalkräftor. 50 års försök i första hälften av 1900-talet att återutsätta och reparera

flodkräftvatten hade misslyckats. Kräftskivorna i Sverige klarades med importkräftor av mer eller mindre god kvalitet.

Det var i detta läge som statliga Fiskeristyrelsen gav – i början på 60-talet – i uppdrag till Sötvattenlaboratoriet i Drottningholm att undersöka/utreda lösningar. Professor Gunnar Svärdson, som var chef på laboratoriet, lät undersöka flera kräftarter i världen som kunde tänkas ersätta den svenska flodkräftan. Han fann då i Kalifornien en kräfta som mycket starkt i flera avseenden påminde om flodkräftan. Den levde och trivdes i liknande biotoper. Den var kulinariskt minst i klass och den var till och med svår att utseendemässigt skilja från flodkräftan. Och sist men inte minst. Den visade sig vara motståndskraftig mot kräftpest.

Lennart Edsman har i ett annat sammanhang kallat den svenska utsättningen av signalkräfta för en katastrof. Jag vill i stället påstå att det är en framgångssaga. I dag fiskas kräftor av svenskar i svenska sjöar i en omfattning som är vida större än vad vi någonsin fiskat flodkräftor. Kräftskivan är räddad. Men återigen ska vi naturligtvis vara rädda om de fåtal flodkräftbestånd vi har kvar. De är värdefulla ur bevarandesynpunkt även om de flesta har en mycket svag produktion.

Jag tycker att Lennart Edsman och SLU ska använda sina resurser till att forska om hur vi på effektivast möjliga sätt ska förvalta den enorma resurs som våra insjöar innebär. Det vore mera klädsamt än att i alla tänkbara medier förtala och smutskasta signalkräftor.

Carl G Nilsson

före detta riksdagsledamot (M) med ansvar för fiskefrågor.
Hedersordförande i Sveriges Fiskevattenägareförbund. Satt i Fiskeriverkets styrelse på 1970- och 80-talen.

Så kontaktar du SvD Debatt:

Redaktör: Carina Stensson, Biträdande redaktör: Carl-Johan Bilkenroth, Mejl: debatt@svd.se, Telefonnummer: 08-135149, Twitter: [@SvDDebatt](https://twitter.com/SvDDebatt), Facebook: [SvD Debatt](https://www.facebook.com/SvDDebatt)

ANNONS

”Förändringar på kort sikt går att dra nytta av”

SPONSORAT AV FASTIGHETSBYRÅN

[/forandringar-pa-kort-sikt-gar-att-dra-nytta-av](http://www.svd.se/signalkraftan-ar-en-framgangssaga)

